

2. Розширення прав фінансово-кредитних організацій у частині фінансування інновацій, лібералізація процедур надання позик, податкових та амортизаційних пільг. Розвиток у цьому напрямі є невід'ємною складовою поширення інноваційних процесів у СКФ, оскільки будь-яке нововведення є, як правило, капіталомістким та відбувається на фоні підвищених ризиків. Доступність фінансування стане сигналом для суб'єктів економіки для стрімкого розвитку та впровадження інновацій.
3. Підготовка й освоєння спеціалізованих програм та проєктів з інновацій у соціальної сфері. Хоча здебільшого саме ці процеси можуть бути здійснені за допомогою держави в частині інституціонального та організаційного сприяння.
4. Збільшення на ринку освітніх послуг пропозиції щодо підготовки кваліфікованих фахівців з управління саме в СКФ. В організаціях інноваційна діяльність здійснюється доволі повільно, оскільки навіть наявність інновації не завжди співпадає зі ступенем готовності персоналу, його професіоналізмом та активністю.

Отже, удосконалення моделі інноваційного розвитку соціально-культурної сфери можливе за: утворення сприятливих економічних, організаційних і правових умов для розвитку малого інноваційного підприємництва, венчурних підприємств, зайнятих створенням, акумулюванням та комерціалізацією науково-технічних нововведень; забезпечення захисту прав на результати інтелектуальної праці через формування відповідного законодавства та дієвого механізму його реалізації; наявності і постійного підвищення соціальних стандартів (на різних рівнях, у тому числі і на міжнародному), метрології та сертифікації новацій.

3. Остропольська

ВПЛИВ ГУМАНІТАРНИХ ЧИННИКІВ НА ПРОЦЕСИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ УКРАЇНИ

Z. Ostropolska

THE INFLUENCE OF HUMANITARIAN FACTORS ON THE PROCESSES OF IMPLEMENTATION OF INNOVATIONS IN THE SOCIO-ECONOMIC ENVIRONMENT OF UKRAINE

Сучасний стан економіки України потребує певних дій та вироблення стратегії подальшого розвитку на основі моделі, яка враховує характеристики та особливості соціально-економічного й соціокультурного середовища. Сьогодні у світі склалися певні тенденції, що є визначальними для розвитку будь-якої економіки, в основу яких покладено фактори гуманітарного характеру, тобто відбуваються трансформаційні зміни в економічному укладі, відбувається поступовий перехід до гуманітарної економіки або економіки знань. Визначальними векторами зростання гуманітарної економіки стали високоінтелектуальні галузі і новітні типи виробництва, що базуються на інтелекті як на основному виробничому ресурсі новітнього технологічного укладу. Проблеми впровадження та розвитку інновацій набувають усе більшого значення, особливо в тих країнах, де досі збереглися традиційні підходи та методи не тільки щодо організації виробництва, функціонування певних галузей економіки, а й в цілому інноваційна політика країни знаходиться на стадії формування та потребує серйозної уваги держави.

Для цілісного підходу щодо аналізу проблем впровадження інновацій та їх впливу на економічні процеси потрібно врахувати всі чинники соціально-економічного середовища, які тим чи іншим способом впливають на інноваційну активність та формують інноваційну культуру, притаманну певній державі. Серед факторів впливу на інноваційні процеси не останнє місце займають саме гуманітарні фактори, які в певному сенсі є особливими для кожної держави з урахуванням її історичного розвитку та соціокультурного середовища.

Задля покращення якості інноваційних процесів та стимулювання інноваційної активності суб'єктів інноваційної діяльності повинна впроваджуватися така інноваційна політика, яка буде враховувати особливості соціально-економічного середовища, зокрема гуманітарні фактори впливу, а саме: історію розвитку господарських відносин, особливості культури та етики підприємництва країни, у тому числі і інноваційну культуру, якість людських ресурсів та можливості для їх розвитку.

На рівні організації в інноваційну політику повинен бути закладений принцип розкриття інноваційного потенціалу людського ресурсу. Організація, використовуючи такий підхід щодо розвитку персоналу, стратегічно виграє, оскільки розглядає людський ресурс як ключовий у своїй діяльності, а усвідомлення цього факту надає бізнесу можливість обрати шлях подальшого розвитку і проявити себе більш успішно на ринку.

Сьогодні Україна проходить тяжкі випробування, пов'язані з воєнною агресією. Це відбивається на всіх сферах людського життя: культурній, соціальній, господарській, інноваційній, інвестиційній, фінансовій та ін. Відбувається відтік людського ресурсу, трансформується галузева структура економіки, існує брак інвестиційних ресурсів та ін. З іншого боку, наявні проблеми є тим фактором, що стимулює державу до вироблення певних рішень щодо подолання тієї кризи, яка склалася, до визначення стратегії подальшого розвитку.

Наявні проблеми змушують переглянути та змінити підходи щодо функціонування певних сфер та саме в них впроваджувати інновації або технічно модернізувати. Наприклад напрямки, як-от енергетика, зв'язок, воєнна промисловість, під впливом тих проблем, які має країна, вимушені трансформуватись; розвивається ІТ-сектор, трансформується система освіти; країна все більше долучається до світових глобальних процесів, у тому числі і у сфері технологій. Саме зараз настав той момент, який є ключовим для визначення подальшого розвитку країни та потребує відповідей на питання, які сьогодні є нагальними, але існують вже давно. Існуючі випробування прискорять трансформаційні процеси в соціально-економічному середовищі та запровадження інвестиційно-інноваційної моделі економічного зростання, яке з політичної мети перетвориться на об'єктивну необхідність.

Гуманітарні аспекти впровадження інновацій у соціально-економічному середовищі в подальшому потребують ще більш ґрунтовного дослідження, оскільки, незважаючи на те, що в цілому вироблено певний алгоритм дій щодо управління інноваційними процесами як державою, так і окремою організацією, замало присвячено уваги тим факторам, які за своєю суттю не є суто економічними, але мають великий вплив на інноваційні процеси.